

venc ételek, egy-egy könyv stb.) megteremtéséhez. A hétvégéket – ha csak lehet – minél szélesebb családi körben általában a salgói vikendházban, vagy valahol a környéken kirándulva töltjük.

Szabó Károly

Tihany

I.

A Belső-tónál ültünk, tar gyepen.
Körülöttünk szélhajtotta nád.
S a víz színén, békák kidülledt szemében
A végtelen figyelte önmagát.

II.

Én ezt a fény-azúr vizet legszívesebben
a lourdes-i Mária kékselyem övszalagjához
hasonlítanám.
Ugyanaz a könnyű kékség, tisztaság.
S mindkettőn valami megfoghatatlan
„titkos értelmű” derű sugárzik át.

III.

Augusztus végi hullócsillag.
Mielőtt végképp alámerülne,
Hogy létezett – az égre vési még
a zuhanás világon túli fénye.

IV.

Minden nap kigördíti magát rokkantbiciklijén
a sétány tarka forгатagába.

Bent lenni vágyik
mindhiába...

Mert néhány perc után a szélütött tekintet
menthetetlen visszafordul önmagába.

S csak ül partján a habzó áradatnak
és sorsa intés minden vándoroknak:

Mellettetek is így megy el az élet nemsokára!

A tihanyi Külső-tó

I.

Hasad a burok az érett mandulán,
ködöt szurkál már a buzogány.

a Külső-tó: öreg ember hályogos szeme,
néz szét vaksin a gyűlő semmibe.

Hol vannak most a nyári gém-hadak?

A szélben a szárkádi erdők fel-felmorajlanak.

II.

A Külső-tó: derűs mocsárvilág,
zöld nád között víg tavak,

Fölöttük – mint az emlékezet –
hófehér gémekek szállonganak.

Tihanyi búcsúzás

Egész nyáron vártalak éjjelente,
hogy az álmaimban vajon megjelenysz-e,
de nem jöttél, közben véget ért a nyár,
a Külső-tó partján már szedelőzködik a fázós birkanyáj.

Ősz jön, s a szellemed majd megint egyedül marad,
mint a dombon fent az a kicsi lak,
melyben egy emberöltőn át zajlott nyári életünk,
mely az Ibolya-napi társasággal együtt
már végképp a múltba tűnt.

Ősz jön, s augusztus végi éjszakákon
a tó medrét már tejszín köd folyja be,
mely mintha felemelne fákat, gallyakat.
Nézem, ahogy egy ködfátyolra ülsz
őszbe hanyatló szép szitakötő,
vajon látja-e szemedben a könnyet
csillogni
az országúton elmenő?...

Széki Patka László

e-mail kálváriák

frissítő vérfürdő
a poros macedóniai
városok utcáin
lenyaklik az ész-tiló
a lelkek kútjai csont-
szárazak pezseg a szó
a szóvivők pulpitusain
pilátusok krédói
Internet-golgoták
keresztjeire feszülnek

2001. április 9.